

Koniec Wieku Ewangelii

Dowód na:

– Koniec Wieku Ewangelii

Którą, gdy była pełna, wyciągnęli na brzeg, a usiadłszy dobre wybrali do naczyń, a złe wyrzucili. Tak będzie przy końcu świata [w angielskim tłumaczeniu ASV: „w dokonaniu wieku”, przyp. tłum.]: wyjdą aniołowie i wyłączą złych spośród sprawiedliwych – Mat. 13:48-49.

Okres znany jako Wiek Ewangelii trwał od ostatnich ok. 1990 lat aż do czasów nam współczesnych. Skoro tak znaczny okres mija bez żadnego widocznego końca, warto zastanowić się nad poniższymi trzema kwestiami:

1) Dlaczego nasz Niebieski Ojciec wyznaczył Wiek Ewangelii, 2) w jaki sposób Lud Boży powinien być kształtowany przez tych, którzy byli przed nami i przez wydarzenia, które działy się w czasie Wieku Ewangelii, i (3) co dla nas powinno znaczyć dokonanie Wieku Ewangelii?

Dlaczego nasz Niebieski Ojciec wyznaczył Wiek Ewangelii?

Słowo Boże wyjaśnia, że Pan Bóg ma określony cel związany ze sposobem, w jaki osiągame i realizowane są Jego plany. Weźmy pod uwagę Izaj. 14:24: „Przysiągł Pan zastępów, mówiąc: Zaiste, jakom umyślił, tak będzie, a jakom uradził, tak się stanie” (BG).

Co więcej, w Hebr. 4:3, Apostoł, odnosząc się do naszego Niebieskiego Ojca, oświadcza: „dokonane są dzieła Boże od założenia świata.”

Te teksty rozszerzają nasze zrozumienie relacji z 1 Księgi Mojżeszowej, gdzie po szóstym dniu stworzenia, Pan Bóg odpoczął dnia siódmego od swojej pracy. Odpoczynek ten polega na tym, że wraz z początkiem siódmego dnia w planie Bożym wszystko zostało w pełni zorganizowane i przygotowane dla ostatecznego błogosławieństwa ludzkości, w sposób ciągły i uznany przez Pana Boga. Zostało to zrealizowane przez trzy manifestacje Boskiej woli, o których mówią Apostołowie: świat, który był, obecny zły świat i świat, który przyjdzie.

Na początku „świata, który był”, Adam szybko odpadł od doskonałości. Z tego powodu jego potomstwo przez

wieki dziedziczyło w nim grzech, degradację i śmierć. Jednakże nawet wówczas istniał promyk nadziei, że w końcu pojawi się wybawienie. Zgodnie z Bożą obietnicą, nasienie kobiety miało zniszczyć węża i tym sposobem wykorzystać zło (1 Moj. 3:15). Choć sama obietnica została dana tak wcześnie, to jednak wszystko to nie nastąpiło za czasów „pierwszego świata”, czyli przed potopem.

W drugim z tych trzech światów (w „teraźniejszym świecie” lub inaczej w „doczesnym złym świecie”), można wyodrębnić trzy osobne wieki. Pierwszym był „Wiek Patriarchów”, kiedy to żył Abraham, któremu Pan Bóg obiecał, że przez jego nasienie wszystkie narody na świecie będą błogosławione. Jednak zbawienie nie przyszło w czasie tego wieku. Po nim nastąpił „Wiek Żydowski”, trwający od śmierci Jakuba do końca „70 proroczych tygodni” (Dan. 9:24). W tamtym czasie, Pan Bóg zawarł przymierze z narodem Izraelskim. Został on powołany przez Pana aby stał się Jego ludem wybranym. W ten sposób mieli przygotować swoje serca do tego, aby stać się uczestnikami Królestwa. Jednak zbawienie ludzkości nie zostało osiągnięte w czasie Wieku Żydowskiego.

Przygotowanie i kształtowanie Ludu Bożego w czasie Wieku Ewangelii

Ostatnim z tych trzech wieków w czasie „obecnego złego świata” jest „Wiek Ewangelii”. Jego celem jest odkupienie Adama i rodzaju ludzkiego, a także rozwinięcie Kapłaństwa w celu błogosławienia ludzkości w Królestwie Chrystusowym. Wszystko to rozpoczęło się w 29 r. n.e., kiedy Pan Jezus został ochrzczony w rzece Jordan i otrzymał Ducha Świętego.

„Od onego czasu począł Jezus kazać i mówić: Pokutujcie, albowiem się przybliżyło królestwo niebieskie” (Mat. 4:17, BG). Ci, którzy przyjęli Jego słowa, zostali Jego wiernymi uczniami. Jednakże nawet oni nie rozumieli wówczas Jego przypowieści ani prorostw, ponieważ Duch Święty nie był jeszcze na nich wylany. Początek Wieku Ewangelii pokazuje nam wpływ nauki Pana Jezusa. Jan Chrzciciel mówi: „Oto Baranek Boży, który gładzi grzech świata” (Jan. 1:29, BG). Jan świadczył o Wieku Ewangelii w czasie, gdy się zaczynał. W języku greckim „ewangelia” (Strong 2098) to „euagge-lion”, czyli „dobra nowina” zbawienia przez Chrystusa. Wiek Ewangelii jest tym okresem, kiedy głoszona jest dobra wiadomość o przyszłych błogosławieństwach dla wszystkich. Przez okupową ofiarę Pana Jezusa na Kalwarii ludzkość będzie podniesiona z grobu, dzięki czemu w czasie Królestwa Sprawiedliwości wszyscy będą

mieć szansę na przywrócenie doskonałego życia utraconego przez nieposłuszeństwo Adama. Kolejnym aspektem Wiek Ewangelii jest powołanie Ciała Chrystusowego ze świata. Jeżeli ktoś oddał wszystko Panu w poświęceniu i jest całkowicie przemieniony przez ducha Świętego, stanie się jednym z nielicznych, którzy w ten udowodnili, że są godni udziału w boskiej naturze (2 Piotr. 1:3-10). Będąc „współdziedzicami” z Chrystusem będą oni pomagać w błogosławieniu wszystkich narodów ziemi.

„Idę, abym wam zgotował miejsce; a gdy odejdę i zgotuję wam miejsce, przyjdę zasię i wezmę was do siebie, żebyście, gdzie ja jest, i wy byli” (Jan. 14:3, BG). Od ukrzyżowania Pana Jezusa w roku 33 n. e. minęło ponad 1800 lat, aż powrócił On niewidzialnie przy swoim Drugim Przyjściu. Jednak Wiek Ewangelii ciągle jeszcze trwa i będzie trwał do czasu, gdy Ciało Chrystusowe będzie skompletowane. Ten długi okres wyboru Kościoła pokazuje, jak wysoki standard nasz Niebieski Ojciec postawił przed tymi, „którzy są Jego”.

Wraz z upływem czasu, umarli Apostołowie. Pismo Święte nie ujawnia żadnych szczegółów dotyczących historii chrześcijaństwa po śmierci Apostołów. Jednakże zarówno poprzez szereg wizji zapisanych przez Apostoła Jana (2. i 3. rozdział Księgi Objawienia), jak i świeckich relacji dotyczących Chrześcijaństwa, mamy dostęp do pewnych informacji na temat doświadczeń, prób i wzrostu prawdziwego Kościoła pod opieką i kierownictwem Pana Boga.

Jeśli chodzi o tych nielicznych wiernych, którzy nas poprzedzali, to rezygnowali oni z ziemskich upodobań i przywilejów, żyjąc w czasach społecznych i religijnych przewrotów.

Do zwycięstwa powinno nas inspirować przyglądanie się tym, którzy żyli przed nami, począwszy od Żydów, którzy w czasach pierwotnego Kościoła dążyli do przekształcenia swojego sposobu myślenia i postępowania od nauczania Zakonu do nowych standardów Chrześcijaństwa. Do zwycięstwa powinno nas zachęcać głębokie zastanawianie się nad wiernymi świętymi, którzy żyli w czasie ciężkich prześladowań. Do zwycięstwa powinniśmy być motywowani poprzez myślenie o tych, którzy pozostawali lojalni względem Pana Boga w czasie powstawania Człowieka Grzechu, a po jego połączeniu się z władzą cywilną, w okresie rozmywania tego, co prawdziwy Kościół miał sobą reprezentować.

Do zwycięstwa powinniśmy być zachęceni rozmyślaniami o naszych braciach, którzy wytrwali w czasie rządu kościoła odstępczego i w czasie ciemnych wieków Chrześcijaństwa, kiedy to jedynie stosunkowo niewielu oparło się zgubnemu wpływowi fałszywej doktryny, tak bardzo rozpowszechnionej. Do zwycięstwa powinniśmy dążyć myśląc o naszych braciach, którzy z

odwagą, otwarcie występowali przeciwko systematycznej rzezi tych, którzy uznawani byli za heretyków. Do zwycięstwa powinniśmy być zachęcani myślą o tych, z którymi cieszyliśmy się słodką społecznością w czasie naszego życia po tej stronie zasłony, którzy nie byli letni, ale z zapałem służyli Panu Bogu we wszystkim, co czynili, będąc otoczeni przez świat, w którym jest tak wiele „błyskotek” mających na celu skuszenie nas do odejścia od naszego przymierza ofiary (Ps. 50:5).

Czym jest koniec Wiek Ewangelii

Od czasu upadku Adama w Edenie, upłynęło prawie 6150 lat. Rodzaj ludzki nadal cierpi przez to, co zostało utracone w Adamie. Jednakże uwolnienie ludzkości od tej kary pozostaje tajemnicą dla większości ludzi. Nasieniem obietnicy jest nasz Pan, ale nadchodzące dokonanie Wiek Ewangelii zapewnia wspaniałą nadzieję stania się Jego współpracownikiem. Spełnienie tej nadziei umożliwi dzielenie Jego chwały, rządzenie wraz z Nim i sądzenie rodzaju ludzkiego w sprawiedliwości, w czasie trzeciego świata, który dopiero ma nadejść (Gal. 3:16, 29). Dlatego im wcześniej uczynimy nasze powołanie i wybranie pewnym, tym wcześniej zakończy się ciężka noc panująca nad ziemią.

„Tego czasu powstanie Michał, książę wielki, który się zastawia za synami ludu twego; a będzie czas uciśnienia, jakiego nie było, jako narody poczęły być, aż do tego czasu; tego, mówię, czasu wyswobodzony będzie lud twój, ktokolwiek znaleziony będzie napisany w księgach” (Dan. 12:1, BG). Fakt, że dzieci narodu wybranego wracają do ziemi izraelskiej, jest dowodem na to, że Michał („ten, który jest podobny do Boga”) wstawia się za nimi, w pierwszej fazie swojej obecności. Wojny światowe i kryzysy ekonomiczne są dowodem na czas ucisku dla tyrańskich rządów i religii. Zmniejszająca się liczba Chrześcijan jest dowodem, że wierny Kościół jest bliski skompletowania. Zbiór owoców Wiek Ewangelii nastanie już wkrótce.

Wiele dowodów wskazuje na zbliżający się koniec. Świadomość odnośnie praw człowieka, praw kobiet, równości gospodarczej, wolności religijnej, itd., jest większa niż była kiedykolwiek wcześniej. Co więcej, znaki z Dan. 12:4 stają się coraz bardziej znaczące z dnia na dzień.

Wielki Babilon, jako fałszywy system, odpadł od Boskiej łaski w czasie żniwa (Obj. 18:1-4), tym samym zmniejszając zły wpływ na masy ludzkości.

Rozproszenie i późniejsze ponowne zgromadzenie Izraela było przewidziane w prorocztwach biblijnych. Pan Bóg zezwolił armii Rzymian wystąpić przeciwko Jeruzalem w roku 70 n.e.. Rzymianie zniszczyli świątynię żydowską i później zburzyli miasto aż do gruntu. Żydzi zostali rozproszeni po wszystkich zakątkach ziemi. Jednakże było przepowiedziane, że naród żydowski zos-

tanie w przyszłości ponownie zgromadzony. „Stanie się też dnia onego, iż Pan powtórę rękę swą przyłoży, aby posiał ostatek ludu swego (...) a zgromadzi wygnanych z Izraela, a rozproszonych z Judy zbierze ze czterech stron ziemi” (Izaj. 11:11-12, BG). Pomimo, że są to dowody zbliżającego się końca, Wiek Ewangelii wciąż trwa.

Historyczne relacje i wspomnienia, które zachowaliśmy po naszych braciach, którzy nas poprzedzali, dają nam

ogromną perspektywę wspaniałych obietnic Słowa Bożego, które będą nasze, jeśli będziemy ciągle iść po wąskiej drodze. Jak tych niewielu wiernych, którzy nas poprzedzali, tak i my jesteśmy wzmacniani przez słowa Pana Jezusa z Mat. 28:20, aż do końca Wieku Ewangelii. „A oto Jam jest z wami po wszystkie dni, aż do skończenia świata”.

Brian Montague